

DIAKONISSE:

»Kirken skal være dér, hvor samfundet ikke slår til«

Søster Merete Pelle Poulsen fra Ullerød er forstanderinde på Diakonissestiftelsen på Frederiksberg. Hun mener, at der er brug for kirkens omsorgsarbejde i velfærdssamfundet.

Kirken skal være både samlingssted og social tjeneste i sognet, mener søster Merete Pelle Poulsen, der har hjemme i Ullerød Sogn og samtidig er forstanderinde ved Diakonissestiftelsen på Frederiksberg.

- Kirken er et naturligt samlingssted for alle mennesker, der bor i sognet. Men det er også vigtigt, at kirken er ude i sognet, siger hun og pointerer:

- Man skal passe på, at man ikke lukker sig om sig selv, men tænker på, at vi også har en forpligtelse som kirke til at være i samfundet. Kirken er et sted, hvor man finder inspiration, energi og bliver undervist som kristent menneske. Og det sætter noget i gang, som gør at man engagerer sig socialt i samfundet.

Diakoni betyder ... at man stiller sig til rådighed for et andet menneske ... og slår følgeskab med vedkommende.

KRISTEN HUMANISME

Søster Merete Pelle Poulsen kommer hurtigt ind på begrebet »diakoni«, der er hele fundamentet for hendes arbejde:

- Diakoni kommer af græsk og betyder tjeneste. Hvis man går et spadestik dybere, så betyder det, at man stiller sig til rådighed for et andet menneske – et udsat menneske måske – og slår følgeskab med vedkommende. Man kan oversætte det som humanisme, men diakonien udspringer af evangeliet om Jesus Kristus, forklarer hun.

Mange års erfaring i omsorgsarbejde har lært hende, at påvirkningen går begge veje:

- Når vi møder et andet menneske i øjenhøjde, får det også genklang hos os selv. Vi vokser jo også selv. Vi er jo ikke eksperter nogen af os, men vi lærer hele tiden noget i mødet med andre mennesker. Også de, der har brug for vores hjælp.

HJÆLP FRA VUGGE TIL GRAV

Diakonissestiftelsen på Frederiksberg blev stiftet i 1863 og har i dag tilbud til mennesker "fra vugge til grav", som søster Merete Pelle Poulsen beskriver det:

- Det begyndte med lokal hjemmepleje og senere hospital-sarbejde drevet af diakonisser på initiativ af Dronning Louise. I dag er arbejdet udvidet til mange forskellige aktiviteter inden for omsorg og uddannelse. Vi har børneinstitutioner i samarbejde med Frederiksberg Kommune, vi har hjemmepleje, plejehjem, hospice og psykiatri, hvor vi arbejder med bofællesskaber. Derudover tilbyder vi social- og sundhedsuddannelser samt professionsbacheloruddannelserne til sygeplejerske og i Kristendom, Kultur og Kommunikation.

Diakonissestiftelsen har cirka 7-800 studerende undervejs hele tiden, oplyser hun og tilføjer:

- Vi ønsker, at Diakonissestiftelsen skal være et sted, hvor man kan vokse og udvikle sig som hele mennesker. Vi er i dag meget opmærksomme på opbygningen af nye fællesskaber.
- Diakonissestiftelsen bygger på det kristne menneskesyn. Inspirationen til diakoni udspringer fra evangeliet, som sætter os i stand til at handle, forklarer søster Merete Pelle Poulsen.

FRA HJEMMEPLEJE TIL HOSPITALSARBEJDE

Søster Merete Pelle Poulsen tager os med tilbage til Diakonissestiftelsens begyndelse for over 150 år siden:

- Vores historie går tilbage til 1860'erne, hvor man sendte diakonisserne ud i landet. Diakonisserne var tilknyttet stiftelsen og blev uddannet her. Efter endt uddannelse blev mange af dem sendt ud i landet for at arbejde i menighedsplejer, på hospitaler og på plejehjem.
- Det hele startede efter koleraepidemien i midten af 1800-tallet, hvor Dronning Louise tog initiativ til Diakonissestiftelsen efter tysk forbillede: At uddanne diakonisser til hospitalsarbejde på stiftelsen eller som udsendte til omsorgsarbejde i udlandet, f.eks. i lokale menighedsplejer.

LILLE, MEN POPULÆR SUNDHEDSUDDANNELSE

Hvad var konkret diakonissernes opgave?

- Det var ledelse. De fleste blev uddannet til og udsendt som ledere af sygehuse og sygeplejerskoler, da det kom til senere. Fra 1913 har vi herfra lavet Danmarks første tre-årige syge-

plejerskeuddannelse. Diakoni handler om mere end almindelig godgørenhed: Det skal være en professionel hjælp til mennesker i forskellige livssituationer. Vi skal hele tiden blive ved med at dygtiggøre os og være på vej med nye initiativer.

I dag har Diakonissestiftelsen Danmarks ældste og mindste sygeplejerskeuddannelse med den største søgning.

- Da vi sidste år skulle optage nye sygeplejerskestuderende, var der 1641 ansøgere til 40 pladser, husker søster Merete Pelle Poulsen.

Er der stadig brug for jer i dag? Vi har jo et velfærdssamfund med sygehuse, ældrepleje osv.

- Der er mindst lige så meget brug for os som tidligere. Det er rigtigt, at staten har overtaget meget, men vi når mere og mere ud over for-tovskanten til resten af samfundet. Det er glædeligt, at det samme gør sig gældende i sognekirkerne, hvor de såkaldte menighedsplejer hjælper mange mennesker i lokalsamfundet.

Vi skal hele tiden blive ved med at dygtiggøre os og være på vej med nye initiativer.

DEN GODE PLEJE OG DET GODE ÆLDRELIV

Hvor er der størst behov for medmenneskelig omsorg i dag?

- Det er vigtigt, at vi er dér, hvor samfundet ikke slår til. Vi skal møde menneskene i alle aldre. Vi skal levere en god ældrepleje, men vi skal også være dygtige til at tage os af

Merete Pelle Poulsen og Jan Nilsson ved Diakonissestiftelsens bygning.

børnene. Det er så vigtigt, at de får et godt børneliv, for at blive styrket til det videre forløb i livet.

Søster Merete Pelle Poulsen håber, at synet på medmennesket som uvurderligt og uudgrundeligt på samme tid, smitter af på de elever, der studerer på Diakonissestiftelsen:

- Jeg håber, de i den enkelte plejeafdeling eller hjemmepleje er med til at fremføre, hvad der er den gode pleje og det gode ældreliv. Vi forsøger at lære vores studerende, at »se« det menneske, de har med at gøre. Vi kan jo ikke møde et menneske uden, at »du har fat i et stykke af dit medmenneskes lykke«, som vi synger i en højskolesang.

SAMME LIVSSYN TRODS FORSKELLIG OBSERVANS

Det kristne menneskesyn smitter også af på, hvordan Diakonissestiftelsen forholder sig til elever og medarbejdere med en anden tro end den kristne.

Vi forsøger
at lære vores
studerende, at
»se« det menneske,
de har med
at gøre ...

- Ingen er i tvivl om, hvor vi hver især står, og samtidig skal ingen være i tvivl om, at de hører til i huset. Vi har mange unge af meget forskellig observans – jeg vil ikke sige livssyn, for det deler vi. Vi er her for at lære noget om, hvordan man tager sig af mennesker i nød.

Giver det konflikter med så stor diversitet?

- Hvis vi går 25 år tilbage, så kunne jeg opleve nogle, der ikke ville gå herind i kirkerummet. Sådan er det slet ikke mere. Jeg synes, at der er en større nysgerrighed over for det eksistentielle og det åndelige, både fra dem, der kommer fra en kristen tradition og dem, der kommer med en anden tro. Der er også en nysgerrighed i klasselokalerne, hvor vi ikke deler hinanden op i »dem og os«. Vores værdigrundlag – som alle medarbejdere har været med til at formulere – er ordentlighed, medmenneskelighed, faglighed, synergi og nytænkning. Helt i tråd med Dronning Louises vision, da hun igangsatte Diakonissestiftelsen.

DIAKONISSE- STIFTELSEN:

- 420 ansatte og 250 frivillige
- 2 plejehjem, hjemmepleje, 47 seniorboliger, ca. 40 ældreboliger, og ca. 70 studieboliger.
- 2 integrerede børneinstitutioner, 1 psykiatrisk bofællesskab, 1 hospice og udgående hospiceteam.
- Uddannelsescenter med professionsbachelor i hhv. sygepleje, kristendom, kultur og kommunikation, samt grund- og hovedforløb inden for grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.
- Indvielsesfællesskab med ca. 70 diakoner, diakonisser og elever.
- Emmauskirken.
- Danmarks eneste alterbrødsbageri.

FAKTA

Kilde: www.diakonissen.dk